

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 08
Rotel 0802

DOM
2015-11-11
Stockholm

Mål nr
B 8157-15

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Attunda tingsrätts dom den 2 september 2015 i mål nr B 3671-14, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Klagande och motpart (Åklagare)

Kammaråklagare Ida Arnell
Åklagarmyndigheten
Södertörns åklagarkammare i Stockholm

Klagande och motpart (Målsägande)

Sekretess A, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Ombud och målsägandebiträde: Advokat Ingela Ekman Hessius
Polhemsgatan 29
112 30 Stockholm

Klagande och motpart (Tilltalad)

KENNY Lars Östman Ottebäck, 900424-0595
Frihetsberövande: Häktad
Adress hos ombudet

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Thomas Bodström
Box 3431
103 68 Stockholm

SAKEN

Grov våldtäkt mot barn m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten fastställer tingsrättens dom.
2. Vad tingsrätten förordnat om beslag ska fortsätta gälla.
3. Vad tingsrätten har förordnat om sekretess beträffande målsäganden Sekretess A och dennes vårdnadshavare Sekretess B ska alltså gälla. Hovrätten förordnar vidare att sekretessbestämmelserna i 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta vara tillämplig på de uppgifter som lämnats vid

Dok.Id 1238712

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 670 90	08-561 671 09	måndag – fredag 09:00-15:00
E-post: svea.avd8@dom.se www.svea.se				

huvudförhandlingen i hovrätten inom stängda dörrar vilka kan röja Sekretess A:s och Sekretess B:s identitet. Samma sekretessbestämmelse ska fortsätta vara tillämplig på identitetsuppgifterna i partsbilagan till denna dom.

4. Kenny Östman Ottebäck ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.
 5. Ingela Ekman Hessius tillerkänns ersättning av allmänna medel med 31 649 kr, varav 22 785 kr avser arbete, 2 390 kr tidspellan, 144 kr utlägg och 6 330 kr mervärdesskatt.
 6. Thomas Bodström tillerkänns ersättning av allmänna medel med 69 199 kr, varav 41 664 kr avser arbete, 13 145 kr tidspellan, 550 kr utlägg och 13 840 kr mervärdesskatt.
 7. Staten ska stå för kostnaderna för målsägandebiträde och offentlig försvarare i hovrätten.
-

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Kenny Östman Ottebäck har yrkat att hovrätten ska ogilla åtalet, det enskilda anspråket och yrkandet om förverkande av i beslag tagen egendom. Kenny Östman Ottebäck har i andra hand yrkat att hovrätten ska mildra påföljden och sätta ned skadeståndet.

Åklagaren och Sekretess A, som biträtt åtalet i hovrätten, har yrkat att Kenny Östman Ottebäck döms till ett längre fängelsestraff.

Part har bestritt motparts ändringsyrkande.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Parterna har lagt fram samma bevisning i hovrätten som i tingsrätten.

Utgångspunkter

För fällande dom i sexualbrottsmål krävs, liksom i brottmål i övrigt, att domstolen finner det ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har gjort sig skyldig till det som läggs honom till last enligt åtalet. En trovärdig utsaga från målsäganden kan, i förening med vad som i övrigt framkommit i målet, vara tillräckligt för en fällande dom.

Åtalet i det här målet bygger i huvudsak på de uppgifter som målsäganden Sekretess A (målsäganden) lämnat i polisförhör, och som spelats upp vid huvudförhandlingen. Avgörande för hovrättens bedömning är därför om tilltro bör sättas till målsägandens berättelse. När bevisvärdet av hennes uppgifter bedöms bör det ske utifrån själva innehållet i utsagan snarare än det allmänna intryck som hon har gjort (NJA 2010 s. 671, jfr Högsta domstolens dom den 4 november 2015 i mål nr B 4003-14).

Kenny Östman Ottebäck har förnekat att han någonsin träffat målsäganden annat än via kontakter på datorn. En väsentlig fråga i målet är därför om åklagaren förmått styrka att de möten som målsäganden berättat om faktiskt har ägt rum.

Målsäganden har lämnat en detaljrik redogörelse

Inledningsvis kan hovrätten konstatera att målsägandens berättelse varit klar, utförlig och logisk. Hennes berättelse har dessutom karaktäriserats av betydande detaljrikedom. Målsäganden har alltså redogjort för ett stort antal detaljiakttagelser före, under och efter de sexuella aktiviteter som åtalet omfattar.

När det gäller åtalspunkten 1 har målsäganden bland annat vid sin beskrivning av det enligt henne första mötet vid Barkaby station sagt att hon inte hittade till ”skyddet” de bestämt träff vid utan att hon mötte Kenny Östman Ottebäck i en tunnel istället, att hon reagerade på att han var kortare än hon trodde att han skulle vara, och att hon lade märke till att han bar på en plastpåse med en Coca Cola flaska i. Hon har vidare berättat att Kenny Östman Ottebäck, i samband med att de satte sig på bussen för att åka hem till honom, sagt att det var fem hållplatser mellan pendeltågsstationen och hans hem. När de klivit av bussen och närmade sig Kenny Östman Ottebäcks hem så har hon också redogjort för hur Kenny Östman Ottebäck sade till henne att de skulle sakta ned eftersom de såg en granne till honom gå lite längre bort.

När det gäller åtalspunkten 2 och målsägandens redogörelse för det enligt henne andra möte med Kenny Östman Ottebäck så har det också präglats av detaljrikedom. Hon har bland annat berättat att locket på toalettens vattencistern lät så mycket att de tillfälligt avbröt de sexuella handlingarna eftersom de hörde att någon var utanför toaletten, och att hon ringde sin mamma från toaletten och då ljög om att hon i själva verket var på en toalett hemma hos en kompis när hennes mamma undrade varför det ekade så mycket.

De uppgifter målsäganden redogjort för ovan bekräftas i och för sig inte – förutom Kenny Östman Ottebäcks längd – av någon annan utredning. Att hon återkommande redogör för den här typen av ibland ganska ovidkommande men ändå detaljerade iakttagelser, och att hon gör det till synes spontant, är dock något som ger intryck av att målsäganden berättar om något hon faktiskt varit med om.

Målsäganden har också lämnat ett antal detaljerade uppgifter, som – till skillnad från ovan – bekräftas av övrig utredning i målet.

Flera av målsägandens uppgifter vinner stöd av övrig utredning

Målsäganden har, när det gäller åtalspunkten 1, lämnat en lång, sammanhängande och detaljerad berättelse om vad som hände sedan de kom hem till Kenny Östman Ottebäck.

Målsäganden har bland annat berättat att Kenny Östman Ottebäck uppgivit att hans morföräldrar bodde mittemot hans familj. Detta har visat sig i princip vara riktigt; morföräldrarna bor enligt Kenny Östman Ottebäck i själva verket bredvid hans familj. Målsäganden har vidare beskrivit Kenny Östman Ottebäcks rum, de BDSM-föremål som de använt sig av och berättat om den förhållandevis stora summa pengar som legat framme i rummet. Målsägandens uppgifter i dessa delar har bekräftats av i målet återopade fotografier och Kenny Östman Ottebäcks egna uppgifter.

Kenny Östman Ottebäck har dock invänt att målsägandens kännedom om bland annat dessa förhållanden bygger på sådant han berättat för henne och det hon sett vid ett stort antal samtal mellan dem, bland annat via webbkameror.

Kenny Östman Ottebäcks invändning vinner visst stöd när det gäller målsägandens beskrivning av Kenny Östman Ottebäcks rum, som i huvudsak begränsar sig till den del som – enligt Kenny Östman Ottebäck – har fångats av webbkameran. Målsäganden har exempelvis inte beskrivit en väggmålning föreställande Coca Colas logotype eller en iögonfallande torso respektive ett djurhuvud som funnits upphängda på väggen. Samtliga dessa föremål ska ha funnits utanför webbkamerans synfält.

Målsägandens detaljerade beskrivning av vissa BDSM-föremål som påträffats i Kenny Östman Ottebäcks rum talar dock emot att hon endast skulle ha betraktat dessa via en webbkamera. Hovrätten fäster särskilt avseende vid hennes mycket ingående beskrivning av utseendet och funktionen av ett par handklovar som påträffats hemma hos Kenny Östman Ottebäck och som hon menat att hon haft på sig vid deras första träff,

och vid hur hon med handrörelser på ett träffande sätt visat hur själva låsmekanismen fungerat. Vidare menar hovrätten att det är betydligt mer sannolikt att målsäganden fått syn på kontanterna på skrivbordet vid ett besök i rummet än vid samtal via Skype.

Därutöver har målsäganden spontant och säkert berättat om iakttagelser från andra delar av Kenny Östman Ottebäcks hem, som hon inte kan ha sett via webbkamerorna i Kenny Östman Ottebäcks rum. Även i dessa delar har hennes uppgifter i huvudsak kunnat bekräftas. Enligt hovrättens mening framstår det inte som sannolikt att hon skulle kunna ha tillgodogjort sig all denna kännedom om Kenny Östman Ottebäcks hem m.m. endast via samtal med honom. Det handlar bland annat om hur bostaden varit disponerad på både övre och nedre plan. Kenny Östman Ottebäcks uppgift – att målsäganden kände till att hans småsyskon bodde vägg i vägg med honom eftersom det påverkade deras möjligheter att tala med varandra via webbkameror på kvällstid – är visserligen inte orimlig. Men särskilt med hänsyn till att Kenny Östman Ottebäck enligt egna uppgifter inte beskrivit rum för rum för målsäganden och att han inte tror att han beskrivit nedervåningen, förklarar det inte hur målsäganden kan lämna en så detaljerad redogörelse för radhusets inre i övrigt, utan att ha varit på platsen.

Målsäganden har vidare beskrivit inredningsdetaljer i andra rum, bland annat en soffa i tygmaterial som haft ”en sådan där del man kan ligga i” vilket stämmer väl överens med den soffa som finns i vardagsrummet hemma hos Kenny Östman Ottebäck. Att hon inte lämnat helt korrekta uppgifter avseende ett fåtal detaljer, såsom att hon trott att soffan var svart när den är grå, och inte har nämnt vissa andra specifika delar av inredningen, t.ex. ett stort akvarium i vardagsrummet och en blommig tapet i köket, förtar enligt hovrättens mening inte intrycket av att hon beskriver en plats som hon faktiskt besökt.

Målsäganden har vidare berättat om att hon i köket lade märke till en tandläkarkallelse som suttit fäst på kylskåpet, och att namnet på kallelsen var Leif Ödman eller Leif Öhman. Enligt målsäganden sade Kenny Östman Ottebäck till henne att det var hans morfars lapp och att hon skulle glömma namnet. Målsäganden har i sitt förhör beskrivit hur hon då reflekterat, nämligen att hon tyckte det var ”konstigt att hans lapp satt där” när morfadern inte bodde där. Av utredningen i målet har framkommit att

Kenny Östman Ottebäcks morfars namn är Leif Östman, och att hans lillebror heter bland annat Leif i förnamn. Det målsäganden berättat om tandläkarkallelsen samt sättet hon gjort det ger, enligt hovrättens mening, ytterligare starkt stöd för att hon faktiskt varit hemma hos Kenny Östman Ottebäck. Hans förklaring att han kan ha berättat att både hans morfar och lillebror hette Leif i samband med att målsäganden vid något tillfälle talat om en ful gubbe vid namn Leif framstår däremot som tillrättalagd.

Även vissa av de uppgifter som målsäganden lämnat såvitt avser åtalspunkten 2 vinner stöd av övrig utredning. Det handlar i denna del framförallt om hennes beskrivning, bland annat genom en skiss, av gårdshuset. Hon har beskrivit en byggnad i ett plan och att man via ett slags hallutrymme kunde ta sig vidare till en toalett, ett gym och en tvättstuga. Målsäganden har i sin skiss placerat ingången till toaletten, där den åtalade händelsen enligt henne ägde rum, rakt framför ingången till byggnaden. Det stämmer överens med verkligheten. Även om målsäganden placerat ingångarna till gymmet respektive tvättstugan delvis felaktigt framstår det som osannolikt att hon skulle kunna ha tillgodogjort sig den detaljerade informationen om platsen och om hur toaletten sett ut endast genom att Kenny Östman Ottebäck berättat om var han tränat.

Sammanfattningsvis finns det ett starkt stöd för att målsäganden faktiskt varit på de platser hon beskriver.

Det finns annan bevisning som styrker åtalet

Utdragen ur målsägandens dagbok avser de båda datum hon och Kenny Östman Ottebäck skulle ha träffats. Målsägandens beskrivning i dagboken av mötena överensstämmer med de uppgifter hon lämnat under polisförhör. När det gäller åtalspunkten 1 beskriver målsäganden relativt ingående de sexuella handlingarna, såsom t.ex. att hon haft på sig handbojor och koppel. Beträffande åtalspunkten 2 skriver målsäganden att det tog ett tag att hitta en bra toa – sen blev det ”den på hans gym”. Anteckningarna ger intryck av att ha gjorts i samband med händelserna. Vidare bidrar tonen som präglar dagboksanteckningarna till att dessa framstår som autentiska. Utdragen talar därmed enligt hovrättens mening också för att det målsäganden har berättat faktiskt har hänt.

Åklagaren har även åberopat chatkonversationer (chatloggar) som har hämtats från målsägandens dator. Det rör sig om konversationer mellan målsäganden och ett antal olika personer. Det framgår visserligen inte av konversationerna vem som är avsändare eller mottagare. Av chattloggarna som är daterade den 26 oktober 2013 framgår dock att en person som av allt att döma är målsäganden kl. 15.01 i en konversation skriver att hon är ”nyknullad”. Därefter följer en beskrivning av de sexuella handlingarna hon just varit med om. Lite senare samma dag deltar målsäganden i en annan konversation med ungefär samma innehåll. Beskrivningarna av de sexuella handlingarna stämmer mycket väl överens med de uppgifter som målsäganden lämnat i förhör beträffande hennes första möte med Kenny Östman Ottebäck och som görs gällande i åtalspunkten 1.

Kenny Östman Ottebäck har invänt att tidpunkten för det första inlägget inte är förenligt med vad målsäganden berättat under polisförhör eftersom tidsangivelserna i målsägandens berättelse innebär att parternas första möte måste ha pågått under en mycket lång tidsperiod. Hovrätten delar inte den uppfattningen. Snarare styrker tidpunkten i kombination med inledningen av konversationen – ”nyknullad” – att målsäganden nyligen varit med om de sexuella handlingar hon redogör för. Även chatkonversationerna ger således stöd för åtalet.

Målsägandens mamma och målsägandens tidigare kurator Moa Lindwall har i huvudsak lämnat uppgifter som målsäganden berättat om för dem. De har alltså inte gjort några direkta iakttagelser som knyter Kenny Östman Ottebäck till den påstådda brottsligheten. Enligt hovrättens mening finns det ändå anledning att lägga vikt vid vad de berättat. Deras vittnesmål styrker att målsägandens uppgifter om mötena med Kenny Östman Ottebäck inte förändrats över tid. Det gäller bland annat vissa av de karakteristiska detaljer i målsägandens berättelse som hovrättens redogjort för ovan. Vidare har målsägandens mamma bekräftat att hon – vid ett av tillfällena – hämtat målsäganden i Barkaby när denna sagt att hon besökt Kenny Östman Ottebäck.

Av vittnesförhören har också framkommit att initiativet till kontakten med Moa Lindwall kommit sig av att målsäganden ville tala med en vuxen, som inte var polis

och som inte hade anmälningsplikt. Det är mot denna bakgrund svårt att tro att målsäganden hade för avsikt att beskylla Kenny Östman Ottebäck för brott som han inte begått. Ett sådant förhållningssätt stämmer för övrigt överens med hur hon sedermera kommit att redogöra för händelserna i polisförhör. Hovrätten delar därvid tingsrättens bedömning att målsäganden gett intrycket av att inte vilja demonisera Kenny Östman Ottebäck. Hon har tvärtom lyft fram positiva sidor hos honom.

Kenny Östman Ottebäcks berättelse

Kenny Östman Ottebäck har visserligen lämnat en sammanhängande redogörelse om de kontakter han haft med målsäganden. Han har emellertid gjort det först vid huvudförhandlingen i tingsrätten, vilket är ägnat att minska trovärdigheten i hans berättelse. Som framgått har han nu förnekat att han överhuvudtaget träffat målsäganden i verkligheten, men medgett att de haft en hel del kontakt via bland annat Skype. Som hovrätten redan konstaterat så framstår det dock som osannolikt att målsäganden kunnat tillgodogöra sig all detaljkännedom, om Kenny Östman Ottebäcks hem och gårdshuset m.m., enbart via samtal. Kenny Östman Ottebäcks sent lämnade förklaringar till målsägandens detaljerade redogörelser övertygar alltså inte. Vidare noterar hovrätten följande. Kenny Östman Ottebäck har vidgått att han uppmanat målsäganden att ”städa” sin dator från deras kontakter, men menat att det var av hänsyn till hennes privatliv. Dessutom har det i en av Kenny Östman Ottebäcks datorer påträffats två program, CCleaner och Eraser, som används för att radera/rensa information. Hovrätten anser att Kenny Östman Ottebäcks förklaringar också i dessa delar är långsökta. I stället framträder av vad som nu anförts en bild av att han anser sig ha något att dölja.

Kenny Östman Ottebäcks invändningar

Hovrätten har redan berört vissa av de invändningar som Kenny Östman Ottebäck rest mot åtalet.

Kenny Östman Ottebäck har därutöver pekat på att det borde påträffats spår från honom i samband med att målsäganden genomgick en undersökning hos våldtäkts-

jouren två dagar efter att de påstås ha träffats andra gången. Enligt målsäganden fick emellertid Kenny Östman Ottebäck endast utlösning vid det orala samlaget. På grund av målsägandens bristande vilja att medverka var det dessutom fråga om endast en begränsad undersökning. Även om målsäganden inte skulle ha duschat sedan kontakten med Kenny Östman Ottebäck så påverkar därför inte avsaknaden av spår från honom bedömningen av hennes berättelse.

Kenny Östman Ottebäck har vidare påpekat att målsäganden kallat den för åtalet aktuella gärningsmannen både för ”Leo” och ”A”, samt att hon i april 2014 under förundersökningen pekat på möjligheten att gärningsmannen kan ha varit en annan person. Kenny Östman Ottebäck har dock vidgått att han och målsäganden haft kontakt vid den tiden målsäganden hävdar och det bekräftas dessutom av den tekniska utredningen. Som tingsrätten vidare påpekat styrks utpekandet av Kenny Östman Ottebäck av det sätt som han kommit att identifieras på, utifrån tandläkarkallelsen, utseende och – inte minst – målsägandens beskrivning av platserna. Hovrätten delar därför tingsrättens uppfattning att det inte finns utrymme för att målsäganden skulle ha misstagit sig på person.

Åtalet är styrkt – tingsrättens dom ska fastställas

Enligt hovrättens mening innebär den utredning som åklagaren åberopat att målsägandens berättelse bör läggas till grund för bedömningen. Det är därigenom ställt bortom rimligt tvivel att de åtalade gärningarna ägt rum. Hovrätten har redan konstaterat att målsägandens utpekande av Kenny Östman Ottebäck är vederhäftigt. Hovrätten kommer vidare till samma slutsats som tingsrätten när det gäller Kenny Östman Ottebäcks insikt om målsägandens ålder. Åtalet är därmed styrkt.

Hovrätten gör samma bedömning som tingsrätten i frågan om hur gärningarna ska rubriceras. Det är på grund av det samlade höga straffvärdet uteslutet att bestämma påföljden till något annat än fängelse. Hovrätten godtar tingsrättens straffmätning. Förverkandeyrkandet är lagligen grundat och tingsrättens beslut i den delen ska inte ändras. Slutligen gör hovrätten inte någon annan bedömning i fråga om vilket skadestånd som Kenny Östman Ottebäck ska betala till målsäganden.

Tingsrättens dom ska alltså fastställas.

Det finns en risk att Kenny Östman Ottebäck på fri fot fortsätter sin brottsliga verksamhet. Vidare är det för brotten inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse två år och det är inte uppenbart att det saknas skäl för häktning. Kenny Östman Ottebäck ska därför vara fortsatt häktad på det sätt som framgår av domslutet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2015-12-09

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Katarina Pålsson, hovrättsrådet Per Claréus (referent), hovrättsassessorn Andreas Heed samt nämndemännen Clarence Bohlin och Håkan Persson.

Avräkningsunderlag, se bilaga C

ATTUNDA TINGSRÄTT
Enhet 3

DOM
2015-09-02
meddelad i
Sollentuna

Mål nr: B 3671-14

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

KENNY Lars Östman Ottebäck, 19900424-0595
Frihetsberövande: Häktad
Vattumannens Gränd 12
175 65 Järfälla

Offentlig försvarare:

Advokat Thomas Bodström
Advokatbyrån Thomas Bodström AB
Box 3431
103 68 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Daniel Veivo Pettersson
Åklagarmyndigheten
Södertörns åklagarkammare i Stockholm
Box 1123
141 23 Huddinge

Målsägande

Sekretess A, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Ingela Ekman Hessius
Advokat Ingela E Hessius AB
Polhemsgatan 29
112 30 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Grov våldtäkt mot barn, 6 kap 4 § 1 st och 3 st brottsbalken
2013-10-26
2. Våldtäkt mot barn, 6 kap 4 § 1 st brottsbalken
2013-11-23

Påföljd m.m.

Fängelse 4 år 6 månader

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 940 191 29 Sollentuna	Tingsvägen 11	08-561 695 00 E-post: attunda.tingsratt@dom.se, enhet3.attunda.tingsratt@dom.se www.attundatingsratt.domstol.se	08-561 695 01	måndag - fredag 08:00-16:30 -

Lagrum som åberopas

34 kap 3 § 2 st brottsbalken

Skadestånd

Kenny Östman Ottebäck ska utge skadestånd till Sekretess A med 150 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 23 november 2013 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

I beslag tagna kedja, handfängsel, läderremmar och piska förklaras förverkade. Beslagen ska bestå (Polisregion Stockholm, BINR 4 PO Södertörn, beslag nr 2014-0201-BG12672 punkterna 14, 22, 23 och 30).

Häktning m.m.

Kenny Östman Ottebäck ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som har lagts fram under förhandling bakom stängda dörrar och som kan röja identiteten på målsäganden Sekretess A och dennes vårdnadshavare Sekretess B. Detsamma ska gälla identitetsuppgifterna i domsbilagan till denna dom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Ingela E Hessius tillerkänns ersättning av allmänna medel med 80 880 kr. Av beloppet avser 52 080 kr arbete och 16 176 kr mervärdesskatt.
 2. Thomas Bodström tillerkänns ersättning av allmänna medel med 172 829 kr. Av beloppet avser 96 673 kr arbete och 34 566 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

BAKGRUND

Målsäganden i aktuellt mål är en flicka född 2001. I samtal med barn- och ungdomspsykiatri (BUP) började målsäganden 2013 berätta om att hon haft sexuella kontakter med flera män. Detta kom att leda till flera fällande domar.

På en lista med namn som lämnades till polisen förekom namnet ”Leo”.

Målsäganden hade om denne Leo sagt att det var en person hon först träffat på nätsajten Chatroulette, sedan haft kontakt med via Skype och därefter haft sex med vid två tillfällen. Enligt målsäganden ville inte Leo uppge sitt riktiga namn, och målsäganden har först senare identifierat Leo som Kenny Östman Ottebäck.

Kenny har sagt att han har haft kontakt via nätet med målsäganden, som han trodde var 15 år, men att han aldrig har träffat henne annat än via datorn och därför inte kan ha haft sex med henne.

Målsäganden var 12 år och Kenny var 23 år när de påstådda gärningarna skulle ha inträffat (oktober och november 2013)

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat att Kenny ska dömas för *grov våldtäkt mot barn* (6 kap 4 § 1 st. och 3 st. brottsbalken) och *våldtäkt mot barn* (6 kap 4 § 1 st. brottsbalken) enligt följande gärningsbeskrivningar.

Åtalspunkt 1, grov våldtäkt mot barn

Kenny Östman Ottebäck har haft vaginalt samlag med Sekretess A och låtit Sekretess A suga på hans penis, vilket är en sexuell handling jämförlig med samlag.

Sekretess A var vid gärningstillfället 12 år.

Det hände den 26 oktober 2013 i Kenny Östman Ottebäck's bostad på Vattumannens gränd inom Järfälla kommun

Brottet bör bedömas som grovt eftersom Kenny Östman Ottebäck visat särskild hänsynslöshet och råhet genom att under delar av samlaget och de sexuella handlingarna förmått Sekretess A att bära handbojor varvid hon varit bunden till händerna, låtit kedja fast Sekretess A i en krok fastsatt i innetaket, piskat Sekretess A på hennes bakdel med en piska, förmått Sekretess A att bära ett koppel runt sin hals under det att han låtit Sekretess A suga på hans penis och han kontrollerat Sekretess A:s rörelsefrihet genom att hålla i kopplet samt att Kenny Östman Ottebäck slagit Sekretess A i ansiktet och tagit grepp runt hennes hals.

Kenny Östman Ottebäck begick gärningen med uppsåt.

Kenny Östman Ottebäck hade åtminstone skälig anledning att anta att målsäganden var under 15 år.

Åtalspunkt 2, våldtäkt mot barn

Kenny Östman Ottebäck har den 23 november 2013 låtit Sekretess A suga på hans penis, vilket är en sexuell handling att jämföra med samlag, och genomfört ett vaginalt samlag med Sekretess A.

Det hände på en toalett i ett gårdshus i närheten av tilltalads bostad på Vattumannens gränd inom Järfälla kommun.

Sekretess A var vid gärningstillfället 12 år.

Kenny Östman Ottebäck begick gärningen med uppsåt.

Kenny Östman Ottebäck hade åtminstone skälig anledning att anta att målsäganden var under 15 år.

Åklagaren har även yrkat att i beslag tagna kedja, handfängsel, läderremmar och piska ska förverkas.

Målsäganden (ovan kallad Sekretess A), som har biträtt åtalet, har yrkat att Kenny ska betala skadestånd med dels 125 000 kr och ränta enligt 6 § räntelagen från den 26 oktober 2013 till dess betalning sker, dels 100 000 kr och ränta från den 23 november 2013 till dess betalning sker. Beloppen avser ersättning för kränkning.

Kenny har förnekat gärningarna. Han har erkänt att han har haft kontakt med målsäganden via internet men sagt att han aldrig har träffat henne på annat sätt. Han har motsatt sig skadeståndsyrkandet men accepterat sättet att beräkna ränta. Han har också motsatt sig att de saker som har beslagtogs från honom förverkas.

UTREDNING

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat namnlista, fotografier av rum och piska, handbojor m.fl. föremål, beslagsprotokoll, dagboksnoteringar, chattloggar, målsägandens skiss över byggnaden med gym (gårdshuset, i gärningsbeskrivningen), mobilkontroll och protokoll över datorundersökningar. Som muntlig bevisning har åberopats de förhör som redovisas i följande avsnitt.

FÖRHÖREN

Vid tingsrättens huvudförhandling har de videoinspelade polisförhören med målsäganden spelats upp. Vidare har hållits förhör med Kenny, målsägandens mor och målsägandens tidigare kurator, Moa Lindwall. Nedan följer sammanfattningar av förhören.

Målsäganden

Hon började av en slump prata med ”Leo” på nätsajten Chatroulette. Via webbkamera kan man se varandra samtidigt. Leo sade att han bodde i Barkarby. De gick över till kontakt via Skype och bestämde att träffas dagen efter. Leos föräldrar och syster skulle vara borta under helgen. Målsäganden minns inte vems initiativ det var att träffas. Eftersom Leo sov länge på morgonen skulle de träffas efter tolv.

Målsäganden sade till sina föräldrar att hon skulle till en kille hon kände som bodde i närheten av Leo.

Leo hade kvällen före sagt att han ville ha BDSM och att han hade handbojor, piska och koppel. Det var inte någon detaljerad diskussion. Hon hade haft liknande sex, på det dominanta sättet, med en expoikvän så det var inget jättenytt. Detta var på den tiden när hon hatade sig själv och det var därför hon gjorde det. Nu känns det lite skumt; hon är ett barn och har gjort sådana saker. På förhørsledarens frågor säger målsäganden att de inte hade pratat om att sådant sex kan göra ont och att de inte hade några stoppord, ”han fick göra vad han ville med mig”. Hon hade sagt att hon inte ville ha analsex, men i övrigt hade de inte kommit överens om något i förväg.

Hon var framme i Barkarby vid ettiden. De hade gjort upp om att träffas vid något skydd vid stationen, men det hittade hon inte. I stället möttes de i tunneln. Leo kom fram till henne och kysste henne. Han hade hästsvans, tunt blondt hår, svart mjukis-tröja, blå jeans och svarta skor. Han bar på en påse med en colaflaska, som han nyss hade handlat. Hon blev förvånad över att han var så kort, lika lång som henne, 168 cm. De väntade på bussen mot Jakobsbergs centrum kanske 3 minuter. Bussen hade nr 55- och någon siffra till. Till hennes kamrat i trakten var det nr 554. De hade båda SL-kort, men hon tror att hon plankade. Hon frågade vad han hette, och han svarade ”vad undrar du det för”. Hon tyckte att det var lite skumt. Han sade att hon kunde kalla honom Leo, men det var klart att det inte var hans riktiga namn. Han sade att han hade jobbat som simlärare.

Leo bodde i ett radhus. Hon ser framför sig en väg, och ett plank. Så var det ett gym, i en byggnad bredvid. På fråga om det fanns skog, åkrar eller ängar, svarar målsäganden att hon har svårt att komma ihåg, att hon får upp minnesbilder av hur det såg ut hos kamraten och att hon inte vill blanda ihop. Hon minns inte färgen på radhuset, för då skulle hon se kamratens färg. Leo sade att han bodde mittemot sina morföräldrar. Gatuskylt var inget hon kollade. Det gick förbi en granne och Leo sade att de skulle gå saktare. Hon såg inte om det var en han eller hon för att personen hade luva.

När de kom in gick de upp för trappan till Leos rum. Han låste rumsdörren. Det fanns sprit med Jäger och saker i ett hörn, tre colaflaskor med något vitt eller genomskinligt i samt en drake målad på väggen. Skrivbordet var väldigt stökigt. Det fanns ett löst tangentbord och en dataskärm fast i väggen. Hon tror att det var mörk färg på skrivbordet. Det kan ha varit en stol, det var inget hon tittade på. Det fanns handklovar hängande över sängen. Hon såg 25 000 kr i kontanter på bordet. Leo sade att de var till skadestånd efter en dom. En 13-årig tjej hade bott där och han hade dömts för att ha haft sex med henne.

Leo ville att hon skulle lägga sig på sängen. Han kysste henne och frågade om han fick filma. Hon sade att han fick det, bara han inte lade ut det på nätet. Enligt Leo

skulle det vara ”runkmaterial”. Han satte en webbkamera på stolen. Hon minns inte i vilken ordning hon skulle ta av kläderna. Det hela var en lång händelse, totalt 3 timmar. Han ville att hon skulle knäppa upp hans byxor. På hans begäran utförde hon oralsex på honom. Hon runkade av penis och hade den ut och in i munnen. Det var inte länge, någon minut. Hon tror att hans händer var runt hennes huvud. Då var hon naken. Frågorna känns jobbiga. Han fick inte utlösning. – Sedan skulle hon ligga på rygg och sära på benen. Han tryckte in penis. De hade inget preventivmedel. Hon var inte särskilt upphetsad och det gjorde lite ont. Till slut fick han in den. De höll på i den ställningen kanske 3 minuter. – Sedan ville han köra ”doggystyle”. Hon skulle stå på alla fyra och svanka. Nu var han på sängen, inte på golvet. Han juckade ett tag, hon tror att han stod på knäna med sina händer runt hennes rumpa. Hon hade sagt att han inte skulle få utlösning i henne. Detta pågick 6-10 minuter. – På fråga om det sades något under tiden, svarar målsäganden att hon någon gång erkände sin ålder. Han frågade när hon blev av med oskulden. När hon var 11 år ungefär, svarade hon. Hon undrade om tjejen i domen, varför han skulle betala så mycket. Enligt Leo hade tjejen bråkat med pappa och bött där ett tag. Han sade att han hade suttit i Huddinge häktet i 3 månader. Det hade i rätttegången varit stor diskussion ifall tjejen hade sagt till honom att hon var 15 år. Målsäganden sade att hon var 12 år. Han gillade det, och sade att åldern inte spelade någon roll för honom. Innan hon träffade honom hade hon sagt att hon var 15 år, för att hon var rädd att han inte skulle vilja träffa henne annars. Leo sade att han hade misstänkt att hon var under 15 år, ”jag skulle ha knullat dig även om du var 7 år”. Han sade till henne ”skriv att du är 15 år”, när de skulle ses igen på Skype. Vid den tiden hade hon inte någon tanke på att sätta dit honom. Han hade inte kameran på när hon erkände sin ålder. – De bytte ställning. Hon skulle ligga på mage och han sitta grensle över henne, med sin penis juckande i hennes vagina. Det pågick några minuter. Han flåsade lite. Hon var jämt rädd för utlösning, för att bli gravid. Vissa delar ville han filma, hon ville inte bli filmad. Han sade att det fanns en video med den andra tjejen som polisen inte hittat. – Sedan skulle hon ligga på sidan, skeden. Han hade händerna runt hennes bröst.

Sedan hade de paus. De tog på sig kläderna och gick till nedervåningen där de snackade ett tag. Hon tror att det var då de snackade om den andra tjejen. Det förekom inte något sexuellt i pausen. Leo verkade förberedd om det skulle bli rätttegång, det var han väldigt tydlig med. Hon tänkte att hon inte var ute efter att sätta dit honom. Angående hur det såg ut hemma hos Leo minns hon hans syrras rum, det låg också på övervåningen. Leo och hon gick runt lite i huset och tittade. Hon såg en katt, vit och lite bruna fläckar. Den låg i syrrans säng. Där fanns skrivbord, byrå, inte mörka tapeter. Leo hade en syrra, föräldrar, hon tror någon lillebror också. I vardagsrummet fanns en svart soffa, bokhylla, soffbord och teve. Det var tyg i soffan, en långsoffa där kan ligga. I trappan fanns lite lösslitna tapeter. Hallen var inte ett enskilt rum. Direkt in till vardagsrummet fanns en dörr till ett sovrum. Tre sovrum uppe, ett nere. Liten hall, till höger, kök, till höger igen vardagsrummet, sedan hans föräldrars rum, lillasyrra, lillebrorsa, vet inte hur många syskon. I köket fanns ljusa tapeter, matbord, diskbänk, hon tror vita köksluckor.

Efter en kvart gick de upp till rummet igen. Det var då det avancerade började. Leo vill ha BDSM-sex med henne, han skulle vara dominant, hon skulle lyda. Han låste rumsdörren. Hon frågade inte varför; hon trodde det var för att de skulle vara för sig själva. Han sade att han alltid gjorde det. Hon tänkte att det skulle vara svårt att ta sig ut om det händer något. Hon var ändå ganska trygg, hon hade inte bilden att han ville ha ihjäl henne. Han var snäll, han hotade henne inte. – Hon skulle klä av sig igen. Han sade att han ville prova en grej med henne. Hon hade inte frågat riktigt. Leo tog fram handklovar, det var en sak i taket man kunde hänga dem i. Det fanns två sorters handklovar: de ena var i metall, de andra var i annat material. Hon stod med händerna fast i den saken. Hon var naken, Leo hade möjligen kalsonger, med penis ute. Han hade stånd. Hon vet inte vad ställningen heter. Han bar upp henne. Det var så avancerat att det inte funkade. Han blev inte sur när han inte kunde lyfta upp henne. Hon kunde inte röra händerna så mycket. Det kändes lite konstigt, att hänga i en krok, naken. Hon tänkte att det skulle ta slut på något sätt. Det var lite obehagligt; om han skulle gå därifrån, skulle hon hänga där. – Leo tog fram en piska och smiskade med den lite på rumpan. Det gjorde ont. Piskan såg ut som ett ridspö, ingen jätteavancerad sak. Hon bad honom att inte göra lika hårt. Hon gillade inte just den delen. När hon bad honom slå lösare tror hon att han slog en sista gång, sedan lade han av med det. Han utdelade totalt 5-6 slag. – Han sade att han ville ha sex med henne ”i cam”, dvs. på Chatroulette. Men det blev inte av. – Därefter tog han strygrepp, och utdelade örfilar. Hon låg ned, och han låg över henne och hade sex med henne, in och ut. Han hade en hand runt hennes hals. Det var under själva sexet. Det var inte som att han försökte strypa henne, utan mer som att han bestämde över henne. De sade inget. En kvart kanske. – Sedan skulle hon rida honom. Han hade fortfarande inte fått utlösning. Han lade sig på rygg och knäppte loss handbojorna. Det är svårt att förklara hur de fungerade. Något sådant där koppel, inte direkt till djur. Bandet var runt hennes hals och fästes i kopplet. Så han skulle kunna styra över henne. Han krokade fast kopplet i ”dingel dangel”, i taket. Hon skulle sitta över hans penis. Det var 5 minuter kanske. Han filmade det. Hon fick se videon senare. Han gav henne flera örfilar, 3-4 st. Han ville bestämma och behandla henne som skit. På fråga hur hon kände, svarar målsäganden att hon inte tänkte så mycket på det, att det hänt tidigare. Leo hade uttryckt att han gillar att vara dominant, ”att förnedra sitt offer”. Örfilarna gjorde ont på kinderna. – Sedan skulle hon ha penis i sin mun. Leo stod upp, med kroppen på sängen. Han förde penis in och ut. Det var ganska obehagligt och hon fick kväljningar. Hon accepterade väl det, men det var lite jobbigt. Han runkade och siktade på att få utlösning i hennes mun. Han sade att hon skulle svälja, vilket hon gjorde. Sperma smakar äckligt. – Sedan ville han filma hennes bröst och hennes ansikte. Hon hoppades att han inte skulle lägga ut filmen på nätet. – De satte på sig kläderna. De gick in på Chatroulette. Det var inget mer sex. De skrev lite med folk, helt kort. När de gick ned till köket på nedervåningen för att dricka Cola såg hon en tandläkarkallelse på kylskåpet. Det stod Leif Ödman eller Öhman. Leo sade att det var hans morfars lapp. Han sade att hon skulle glömma det namnet. Han följde med henne till buss-hållplatsen. De stod och snackade lite, han kysste henne och sedan skildes de åt.

Hon ringde sin mamma som kom och hämtade henne vid Barkarby station. I bilen hade hon kontakt med Leo via Skype. Hon kom hem vid tre eller fyra. Efteråt hade hon ont i underlivet några dagar. Hon hade inte några andra skador. Det fanns inte spår av handbojorna på handlederna. Piskslagen var inget hon märkte av senare och hon tittade inte bak efter märken.

Leo och hon hade pratat på Skype om att ses en andra gång. Leo sade att de skulle ha sex, han sade inte hur. Leo visste då att hon var 12 år. Dagen efter deras diskussion tog hon bussen till Jakobsbergs station. Hans föräldrar var hemma, så där kunde de inte vara. Leo pratade om något berg, vid Sollentuna centrum, som de gick till. Han kände igen området. Det var dock människor där, så det gick inte. De pratade en kvart ungefär. Leo sade att de skulle gå till en plats där det inte fanns övervakningskameror. De gick till gymmet, som ligger bredvid honom. Det är en särskild enplansbyggnad varifrån man kan se hans bostad. Leo sade åt henne att vänta utanför om det skulle komma någon person. Han gick före så folk inte lägga märke till dem. Leo ville att de skulle gå till toaletten. De hörde en människa utanför, så de fick vara lite tysta. Det fanns tvättmaskiner där, utanför toaletten, och hon tror att människan laddade en tvättmaskin. Hon minns inte om det fanns någon spegel på toaletten, men hon minns en krok på väggen. – Leo började kyssa och ta på henne. Han klämde ganska hårt på hennes bröst. Leo ville ha oralsex och han drog ned sina byxor. Den här gången spelade han inte in. Han höll i hennes hår. Det var jobbigt när hon fick penis i halsen. Hon kunde inte andas och kände som om hon skulle kräkas. Hon kommer inte ihåg att hon skulle ha sagt något. Hon drog bort huvudet, och han lät henne andas. Sedan stoppade han in penis igen. Detta var 1-2 minuter. – Hon hade inte skor och byxor, men hade tröja och bh på, inga trosor. Han satt på toalocket, med stånd. Hon hade ena benet på sidan, och rörde sig upp och ned. Det gjorde inte ont när han körde in penis i vaginan. Detta pågick kanske 5 minuter. Det var något fel med toan, med locket. De hade inget preventivmedel och hon var rädd för att bli gravid. – Hon lutade sig sedan mot väggen och svankade. Han förde in penis i vaginan bakifrån. Detta var i 3-4 minuter. – Det hela avslutades med att han runkade och hon tog satsen i munnen. Hon svalde. Han hade inte sagt åt henne, hon antog bara att hon skulle svälja. Under tiden de hade sex hörde hon telefonen vibrera. Det var hennes mamma som ringde men hon svarade inte direkt. – De tog på kläderna. Leo nämnde att han hade hört hennes telefon när de hade sex. Hon ringde sin mamma. Mamman hörde att det ekade, och hon sade att hon var på toaletten hos den kompis som bodde i närheten av Leo. Hon hade sagt till mamman att hon var hos den kompis. Hon tror att det var en lördag för hon brukade träffa den kompis på helgerna. Leo väntade med henne en kvart på bussen.

Leo har sagt till henne att radera konversation på Skype. Han ville förstöra bevis. Via skärmdelning tog han över hennes skärm på datorn för att kontrollera att hon verkligen hade rensat. Han sade inget om att rensa telefonen. Han gav henne ett telefonnummer till en telefon som han särskilt använder när han träffar tjejer från nätet.

På fråga vad målsäganden har för tankar kring Leo, svarar hon att han inte var elak att umgås med. Hon är rädd för att han kan ha kvar en videofilm, det är obehagligt. Det är också läskigt att han håller på träffa småtjejer. Det var alltid lite nervöst när hon träffade människor från nätet. Apropå saker som hon har skrivit i sin dagbok, som ”han band fast mig – sjukt nice”, skulle hon inte skriva på det sättet i dag. Hon ser annorlunda på det nu. Hon skäms mycket och har också vuxit upp. I dag tycker målsäganden att hon var konstig som ställde upp på sådana saker.

Kenny

Han är oskyldig till det som han är anklagad för. Det är riktigt att målsäganden och han träffades på sajten Chatroulette och att de har haft kontakt via Skype. Det stämmer däremot inte att de skulle ha träffats på annat sätt. Han har inte kallat sig ”Leo”. Han berättade direkt för målsäganden att han heter Kenny, att han var 23 år och han sade också var han bodde. Målsäganden sade att hon hade en kompis som också bodde i Barkarby.

Målsäganden sade att hon var 15 år. Eftersom Kenny hade trott att hon var 16 år var detta en liten besvikelse; han hade hoppats att hon skulle vara äldre. Målsäganden sade att hon hade haft ett BDSM-förhållande och frågade om Kennys erfarenheter. Det var så alla hans saker som piska, handfängsel, krok i taket kom upp till diskussion. Själv är han mest intresserad av BDSM-föremål på ett estetiskt plan. De fan-tiserade dock några gånger om sexuell användning av dessa saker.

Han tycker att det är viktigt att vara öppen, särskilt mot nya tjejer, och berättade därför att han var dömd för att ha haft sex med en 13-årig tjej och att han suttit häktad. Det är inte riktigt att han skulle ha sagt att han hade en film med 13-åringen och honom kvar. Han har haft kontanter hemma för att betala skadeståndet till den tjejen. Det var skönt att målsäganden accepterade honom trots hans tidigare dom, men hon blev allt för intresserad av domen. Hon ville prata mer och mer om domen och hon pratade sex för mycket. Hon berättade också om sex med andra killar, på toaletter och så. Målsäganden tjatade på honom att de skulle träffas, men han var inte redo för det. I december 2013 ville Kenny ta bort sitt Skype-konto, för att förbereda sig på inställelsen till fängelset.

Hans erfarenhet att ha blivit dömd och häktad för sex med underårig gjorde att han blev mer försiktig med att kontrollera ålder. Detta ledde till att han bara besökte sidor på internet med åldersgräns. Sajten Chatroulette har en åldersgräns på 16 år. Även målsägandens utseende och att hon talade om erfarenhet med BDSM och droger talade för att hon var äldre än 15 år. Han trodde att hon var 16-17 år, och föredrar när tjejer är runt 18 år. Det är riktigt att han tidigare är dömd för innehav av barnpornografi men hans sexuella intresse för yngre upphörde när han var 19 år. Initialt var hans tanke att målsäganden och han skulle kunna ses i framtiden och ha

sex. Målsäganden var mycket tydlig med att hon var intresserad av att träffas för att ha sex.

De uppgifter som målsäganden har lämnat har hon inte fått genom att de har träffats ansikte mot ansikte, utan via diskussion på nätet eller att målsäganden har sett hur det ser ut hemma hos honom via webbkamera. Han har inte beskrivit rum för rum och tror inte att han har berättat hur det ser ut på nedervåningen. Det som målsäganden har sagt om inredningen är mycket allmänt hållet och kan passa in i många bostäder. Till exempel är grannen som de skulle ha sett innan de kom hem till honom mycket vagt beskriven. Det finns också flera fel i det som hon har sagt. Hans morföräldrar bor bredvid honom och inte mitt emot. Soffan är visserligen i tyg men inte svart utan ljusgrå. På nedervåningen finns ett jättestort akvarium som målsäganden inte har nämnt. Från nätkonversationer vet målsäganden att han har syskon vägg i vägg. Kroken på väggen, piskan och handfångslen har de fantiserat om via nätet. I hans rum finns också andra föremål, gitarrer, väggprydnader och stol, som målsäganden har missat att beskriva. Byggnaden med gym har han inte visat i webbkamera men han har beskrivit den kort för målsäganden. Han har sagt att han gick på gym och att gymet låg nära samt att det finns samlingslokal, tvättstuga, bastu och dusch där. Han har inte beskrivit hur byggnaden var konstruerad. Vad gäller det som målsäganden har sagt om att hon sett namnet Leif på en tandläkarkallelse är han osäker på varifrån hon har fått det. Det skulle kunna komma från att målsäganden berättat om en ful gubbe som hette Leif. Kenny kommenterade det med att han har både en bror och en morfar som heter Leif.

Det är riktigt att han har sagt till henne att radera konversation men det är för att värna privatlivet, och inte för att det skulle vara något olagligt. Det stämmer att Kenny mest har sagt ”inga kommentarer” i polisförhör, och att den redogörelse som har lämnats vid huvudförhandlingen inte har lämnats tidigare. Han ville vänta med att ge sin version till rättegången, eftersom han känner sig mer rättvist behandlad där. Han vet att målsäganden ljuger och förhørsledare har ofta redan bestämt sig. Det är samma sak som att bli intervjuad av journalister. De vill vinkla allt som sägs och är inte objektiva. Kenny har därför valt att vänta med att uttala sig till huvudförhandlingen.

Målsägandens mamma

Hennes dotter började berätta för henne i slutet av 2013. Dottern ville inte prata med polisen utan med någon som inte hade anmälningsskyldighet. Den kurator som dottern pratade med förde saken vidare. Föräldrarna fick rådet att inte pressa sin dotter att berätta mer. Hennes dotter sade att hon inte kunde berätta allt för sin mamma, ”du skulle gå sönder”, men att man måste berätta sanningen för polisen. Förhören var jobbiga för målsäganden men hon ansträngde sig att inte visa det. Dottern förstod att killarna skulle komma att se förhören och hon ville inte visa sig svag för dem.

Hennes dotter har berättat att hon träffade Kenny två gånger. Kenny hade kallat sig ”Leo”. Eftersom Leo sagt att han arbetat som simlärare började dottern leta efter simklubbar i trakten på nätet, och fann den vägen en bild på Kenny. Sedan dess har de kallat honom Kenny. Dottern berättade om träffarna att ena gången skulle det ha varit i hans rum i föräldrahemmet, ett rum som Kenny låste. Andra gången skulle det ha varit i en lokal. Kenny hade piskor och handklovar. Kenny hade bundit henne och fäst henne vid en krok i taket och kallat henne för ”hans slyna”. Dottern hade sett en tandläkarkallelse, och Kenny hade kommenterat att det var hans morfars. Det hade legat väldigt mycket pengar framme, skadestånd från en rättegång. Kenny hade blivit fälld för våldtäkt mot en flicka som var 13-14 år gammal. Kenny hade sagt till dottern att hon skulle suddas igen alla spår. Målsägandens mamma har vid ett av tillfällena hämtat henne med bil i Barkarby. Dottern hade då sagt att hon skulle hälsa på en kompis som bodde i den trakten.

Dottern har kommenterat lite då och då. När hon har berättat har det varit som om hon såg en annan person. Det har varit väldigt saklig, som en konstig lek. Sedan framåt sommaren 2014 blev hennes dotter mycket sjuk. De fick ha ständig bevakning för att hon inte skulle ta sitt liv. När känslorna kom hade dottern sagt att hon inte var värd bättre, att hon bara ville dö. Dottern mådde dåligt även innan det här började – hon hade svår ångest och skar sig själv – och har använt sexmissbruk som ett sätt att skada sig själv. Hennes självkänsla är otroligt låg; hon har sagt att hon inte var värd mer för att hon bara var ”en smutsig liten hora”. I slutet av hösten har hon fått diagnosen ADD, vilket förklarar en del som att hon har svårt att förstå sociala kontakter och konsekvenser. Hennes dotter är mycket rädd för Kenny och vill inte att mamman vittnar.

Moa Lindwall, målsägandens tidigare kurator

Hon är kurator på stödcentrum för unga brottsutsatta. Det var hon som lämnade in polisanmälan, i samråd med målsäganden, hennes familj och socialtjänsten. I hennes roll är hon skyldig att rapportera brott till socialtjänsten. Målsäganden hade berättat att hon varit utsatt av flera män under en tid, män som hon hade fått kontakt med via nätet. Målsäganden berättade bl.a. om en Leo som var 23 år och bodde i Barkarby. Leo var dömd tidigare för sexövergrepp mot barn. De träffades hos hans föräldrar. Leo hade sagt att han skulle ha haft sex med henne även om hon var 10 år. Leo hade också filmat övergreppen som hade inslag av dominans, det hade t.ex. använts handbojor. Det skulle ha ägt rum hösten 2013. Målsäganden berättade inte allt på en gång, det pyste ut efter hand. Målsägandens berättade på ett känslokallt sätt men det var inget som stod ut mot hur hon har hört andra utsatta ungdomar berätta. Hon trodde på målsägandens uppgifter men det är inte hennes uppgift att bedöma sanningshalt. När målsäganden berättade om Leo hade polisanmälan redan lämnats in mot målsägandens kompis som också bodde norr om stan.

DOMSKÄL

Skuldfrågan

Utgångspunkt för bevisvärderingen

I brottmål gäller att åklagaren har bevisbördan för gärningsmomenten och att beviskravet är att det ska vara ställt utom rimligt tvivel att gärningsmannen har agerat på påstått sätt. Det finns uttalanden i Högsta domstolens rättspraxis som ger vägledning i vad som bör beaktas, men det gäller inte någon skillnad i beviskrav för mål om sexualbrott i jämförelse med andra slags brott.

Vilken bevisning finns?

Det material som tingsrätten har att dra slutsatser ifrån är i huvudsak muntliga uppgifter som Kenny, målsäganden och vittnena har lämnat (se referat ovan) samt dagboksnoteringar, chattkonversationer och foton på beslagtagna föremål (piska, handfängsel m.m.), Kennys bostad och byggnaden med gym.

Vad säger bevisningen?

Det starkaste beviset för åtalet är målsägandens berättelse. Målsäganden har lämnat en lång redogörelse för hur hon och Kenny, som hon då kände som ”Leo”, har träffats och haft sex vid två tillfällen. Vi gör bedömningen att hon har gjort ett mycket trovärdigt intryck. Målsäganden har berättat utförligt, detaljrikt och på ett sätt som har framstått som nedtonat och sakligt. Hon har förefallit noga med att inte uttala sig där det finns risk för sammanblandning, som t.ex. frågan om färg på radhuset där hon tänkt på och velat hålla isär huset som kamraten bodde i. De delar som har gått att kontrollera har också visat sig stämma. Även om det har skilt på detaljer (vilket inte är konstigt) har hon i väsentliga avseenden kunnat lämna sådana beskrivningar av Leos/Kennys hem och hans gym att det inte går att komma till annan rimlig slutsats än att hon har besökt dessa platser. Hon har beskrivit BDSM-föremål (piska, handfängsel, koppel) både till utseende och funktion, och hennes

beskrivningar har överensstämt med de föremål som har påträffats hemma hos Kenny. Målsägandens dagboksnoteringar ter sig klart autentiska, och ger viktigt stöd åt åtalet. Det hon har berättat stämmer även med chattkommentarer vid aktuella datum bl.a. att Leo/Kenny skulle ha sett på filmen från deras träff, även om – som åklagaren har påpekat – chattkonversationerna är av lägre bevisvärde för att det inte enbart är målsäganden och Leo som diskuterar och det av nedtankat material inte framgår vem som är avsändare. Det som målsäganden har berättat om att Kenny på olika sätt har velat undanröja bevis framstår också som något som passar väl in på att Kenny varit föremål för polisutredning tidigare och det verkar i hög grad osannolikt att målsäganden skulle ha kommit på detta själv.

Kenny har sagt att det är riktigt att målsäganden och han hade kontakt via nätet, att de diskuterade BDSM-sex men att de aldrig träffades på riktigt och att målsäganden sagt att hon var 15 år. Rörande en central fråga hur målsäganden kan beskriva hans hem och hans gym om hon inte har varit där, har Kenny sagt att hon har fått det från nätdiskussioner och från det som hon har sett genom webbkamera. Den förklaringen är inte hållbar, enligt tingsrättens mening. Det framstår vidare som långsökt att målsäganden skulle ha förmåga och vilja att träffsäkert ljuga ihop inredningsdetaljer om hans hem och om byggnaden med gymmet. Målsägandens version om att Kennys gamla dom kom på tal för att hon såg kontanter hemma hos honom framstår enligt tingsrätten som mer rimlig än att Kenny tagit initiativet att nämna det för att han ville vara öppen mot henne.

Hur kan tingsrätten vara säker på att målsäganden talar sanning?

Som redan sagts ovan är vår bedömning att målsäganden är trovärdig, både i sin beskrivning av övergreppen och vem som har utfört dem. Skulle det ändå inte kunna vara så att målsäganden ljuger, för att få skadestånd t.ex? Inget talar för det, men flera saker talar emot. Främst naturligtvis att målsäganden detaljerat har beskrivit sex där Kennys föremål har kommit till användning samt att hon beskrivit hur det ser ut hemma hos honom och i byggnaden med gymmet. I beskrivningen har

hon varit lite trevande med benämningar, ”den där saken i taket”, vilket framstår som mindre rimligt om hon skulle hitta på. Målsäganden har inte velat demonisera Kenny, utan tvärtom talat om honom som ”snäll”. Hon har sagt att det gjorde ont när han piskade henne men att han slutade efter att hon sagt till. Att målsäganden har berättat på ett sakligt och konkret sätt är enligt vår mening inte märkligt. Tvärtom förefaller det naturligt när målsäganden har förklarat hur hon efteråt ser sig själv med andra ögon, och inte riktigt kan förstå den person hon var vid gärnings-tillfällena. Den samlade bilden är att det saknas skäl att ifrågasätta trovärdigheten i det som har berättats. Med ett sådant konstaterande – stabil trovärdighet – kan det ändå vara så att en person tror sig tala sanning men tar miste och det blir felaktigt resultat ändå, varför vi går över att särskilt ställa oss den frågan.

Kan det vara så att målsäganden har tagit fel på person?

Som ovan har konstaterats ger ingivna dagboksnoteringar ett mycket autentiskt intryck; de sexuella händelserna kommenteras som något positivt och närmast häftigt. Men i dagboken nämns inte målsägandens namn, utan sexmötena noteras bara ha varit med ”A”. Målsäganden har under aktuell tid träffat andra män via nätet som hon har haft sex med. Hennes mamma har uttryckt det så att dottern ville skada sig själv med sexmissbruk. Skulle målsäganden ha kunnat blanda ihop männen? Det vill säga kan hon ha fått för sig att hon har haft sex med Kenny, men att hon i själva verket har haft sex med en annan person? Utredningen ger inte något stöd för det. Händelserna framstår i sig särpräglade och det detaljerade i målsägandens beskrivning av dem talar starkt emot att hon skulle ha misstagit sig på identiteten på den som utförde handlingarna. Det sätt som Kenny har kommit att identifieras på, utifrån tandläkarkallelsen och utseende, framstår även som logiskt och rimligt. Intresset för våldssex, sexakterna i sig, den tidigare domen och beskrivningen av personen/platserna är så specifika och träffande att det helt saknas utrymme för att målsäganden skulle missta sig på person.

Vår slutsats är att åklagaren har ställt bortom varje rimligt tvivel att det är Kenny som är ”Leo”, och att det är han som har utfört de gärningar som målsäganden har beskrivit.

Vad gäller beträffande Kennys insikt om målsägandens ålder?

Kenny har förnekat att han skulle ha känt till att målsäganden var yngre än 15 år. Vi anser att målsäganden har varit mycket trovärdig även när hon har redogjort för att hon har berättat för Kenny att hon var 12 år. Det finns inte skäl att betvivla den uppgiften. Kenny har alltså haft uppsåt till den verkliga åldern. Det finns därför inte skäl att gå in på den s.k. hjälpregeln (att den tilltalade inte insåg, men hade skälig anledning att anta åldern).

Vad gäller för gärningspåståendena?

Nyss har konstaterats att Kenny hade uppsåt till målsägandens riktiga ålder, 12 år, när han hade samlag med henne. Baserat på främst det som målsäganden har berättat om, men även på övrig bevisning i form av Kennys uppgifter, beslag, foton, anteckningar i dagbok och chattlogg, är de gärningsmoment som åklagaren har angett i de båda åtalpunkterna bevisade. Det återstår att se hur gärningarna ska bedömas rättsligt, vilken rubricering de ska få.

Hur ska brotten rubriceras?

Gärningen i åtalpunkt 2 ska som åklagaren har angett rubriceras som våldtäkt mot barn. Vad gäller gärningen i åtalpunkt 1 konstaterar tingsrätten att det i sig är ett mycket allvarligt övergrepp att ha sex med ett barn. Att därutöver utsätta barnet för vålds- eller förnedringssex gör förstås övergreppet ännu värre. Gärningen i nämnda åtalpunkt ska därför, på de skäl som åklagaren har angett, bedömas som grov våldtäkt mot barn. Här beaktar tingsrätten att det har varit fråga om ett utdraget förlopp med inslag av BDSM-handlingar med redskap samt örffilar och stryptag. Målsäganden var när gärningen ägde rum ett barn på bara 12 år.

Skadestånd

För de brott som Kenny har utsatt målsäganden för är han skyldig att betala skadestånd. Målsäganden har begärt ersättning för kränkning. Som riktmärke för sådan ersättning brukar domstolarna använda Brottsoffermyndighetens praxis. Sedan 2013 tillämpa myndigheten ett schablonbelopp om 100 000 kr för våldtäkt mot barn där brottet inte innefattat något annat våld eller tvång än det som ligger i att brottet riktas mot barn. Om det har förekommit mer uttalat våld eller tvång i samband med brottet ska ersättning för kränkning lämnas med 125 000 kr. Vid ytterligare försvårande omständigheter ska ersättning kunna utgå med ännu högre belopp.

Tingsrätten, som noterar att schablonbeloppen används som en totalsumma även där det har förekommit flera övergrepp, anser att skäligt skadestånd för kränkning i det aktuella målet är ett samlat belopp om 150 000 kr.

Förverkande av handfängsel m.fl. föremål

Med hänsyn till utgången i skulldelen ska de föremål som har beslagtagits från Kenny förklaras förverkade, i enlighet med vad åklagaren har yrkat.

Straff

Kenny döms för ett fall av grov våldtäkt mot barn och ett fall av våldtäkt mot barn. Något alternativ till fängelse är inte aktuellt.

I september 2013 dömdes Kenny av Svea hovrätt för sexuellt ofredande av barn och grovt barnpornografibrott till fängelse 1 år och 4 månader. Han har verkställt det straffet mellan den 1 maj 2014 och den 31 januari 2015.

Eftersom nu aktuella brott begicks innan Kenny började verkställa det tidigare fängelsestraffet ska tingsrätten vid straffmätningen se på brotten som om de hade varit uppe till bedömning samtidigt (se 34 kap. 3 § 2 st. brottsbalken). Tingsrätten

bedömer att fängelse 5 år 6 månader hade dömts ut om också de äldre brotten hade varit uppe för prövning. Från detta ska dras redan utdömda 1 år 4 månader. Emellertid finns skäl att med stöd av bestämmelsen i 29 kap. 4 § brottsbalken skärpa straffet med hänvisning till återfall i likartad, allvarlig brottslighet och att låta endast 1 år dras ifrån.

Utifrån det sagda bestäms fängelsestraffets längd till 4 år 6 månader.

Häktning

För brott som har ett minimum av 2 års fängelse i straffskalan gäller att häktning ska ske, om det inte är uppenbart att skäl till häktning saknas. Det är inte uppenbart att häktningsskäl saknas här. Kenny ska därför vara fortsatt häktad fram till domen vinner laga kraft i ansvarsdelen.

Övrigt

Sekreessen ska bestå avseende de sekretessbelagda identiteterna.

Advokaterna tillerkänns begärd ersättning av allmänna medel. Med hänsyn till fängelsestraffets längd finns inte skäl att överväga återbetalningsskyldighet för Kenny.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se [bilaga 1](#) (DV 400)

Ett överklagande ställs till Svea hovrätt och ska ha kommit in till tingsrätten senast den 23 september 2015.

Mikael Swahn

I avgörandet har rådmannen Mikael Swahn samt nämndemännen Mia Hinndal Bellander, Dick Lindén och Ingela Melkersson deltagit. Rätten är enig.

Avräkningsunderlag, se bilaga

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19900424-0595	Datum för dom/beslut 2015-09-02
Efternamn Östman Ottebäck	Förnamn KENNY Lars

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2015-08-05	
------------	--

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Postadress

Box 940
191 29 Sollentuna

Besöksadress

Tingsvägen 11

Telefon

08-561 695 00

Telefax

08-561 695 01

E-post: attunda.tingsratt@dom.se,
enhet3.attunda.tingsratt@dom.se
www.attundatingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag
08:00-16:30

-

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 08
Rotel 0802

AVRÄKNINGSUNDERLAG Aktbilaga

Mål nr B 8157-15

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 900424-0595	Datum för dom/beslut 2015-11-11
Efternamn Östman Ottebäck	Förnamn Kenny

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum 2015-08-05	Datum
---------------------	-------

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....
Per Claréus

Dok.Id 1238699

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 670 90	08-561 671 09	måndag – fredag 09:00-15:00
E-post: svea.avd8@dom.se www.svea.se				

SVEA HOVRÄTT

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Om Ni vill överklaga hovrättens avgörande ska Ni göra det genom att skriva till Högsta domstolen.

Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten. Det ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av det överklagade avgörandet.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledningen av rättstillämpningen (prejudikatskäl) att överklagandet prövas av Högsta domstolen, eller
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som yrkas,
4. varför avgörandet ska ändras,
5. de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas,
6. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om Ni tidigare informerats om att Ni kan komma att delges handlingar i målet/ärendet genom förenklad delgivning, kan förenklad delgivning med Er komma att användas också hos Högsta domstolen om någon överklagar avgörandet dit.